

МІЦЕРУК М. В.
магістрант, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»
ГРУШКО В.І.,
д.е.н., професор, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК»

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ ТА УСТАНОВ

Економічний розвиток національної економіки, що об'єктивно пов'язаний з циклічністю відтворювальних процесів, консолідується навколо інвестиційної діяльності, яку сьогодні треба розглядати в обов'язковому контексті розгортання глобальних світових репродукційних механізмів, міжнародного руху капіталів. Адже інвестиційна діяльність не тільки обумовлює конкурентоспроможність підприємств у ринковому середовищі, але й відіграє ключову роль в економічному й соціальному прогресі всього суспільства. Саме фактор інвестиційної діяльності спричинив стрімке економічне зростання більшості країн світу, а висока інвестиційна активність дозволяє їм не втрачати своїх конкурентних переваг.

Вагомий внесок в економічну теорію з питань інвестицій, інвестиційної діяльності, інвестування та регулювання інвестиційної діяльності зробили українські вчені: Стефанів І.А, Тарасова О.В

Мета – навести рекомендації та пропозиції щодо подальшого розвитку інвестиційної діяльності підприємств в Україні.

Упродовж минулих років державою здійснювалися різноманітні кроки з її розвитку, але вони так і не призвели до суттєвих позитивних результатів. Оскільки переважна частина суб'єктів господарювання функціонує в умовах невизначеності, то для стабілізації виробничих процесів необхідно стимулювати розвиток економічних зв'язків, фінансових механізмів взаємодії на ринку. Вони повинні мати цільову спрямованість, бути системними, тривалими, здатними до самоорганізації та самовдосконалення. Функціонуючи відокремлено, вони стимулюватимуть розвиток один одного, формуючи ефективну комунікативну та інформаційну систему, яка здатна забезпечити процеси самореалізації суб'єктів господарювання. При цьому інфраструктурна складова повинна підтримувати механізми рівноваги обороту інвестиційних ресурсів, які використовуються на досягнення стратегічних господарських цілей.

Для інвестиційної системи найважливішою складовою процесу оборотності капіталу є трансформація ресурсів у дохід (за наявності оптимального рівня прибутковості) і навпаки. Чим легше і швидше відбувається цей процес, тим ефективніше використовуються кошти, тим продуктивнішими є вони. І тут ринкова інфраструктура повинна забезпечити постійний кругообіг ресурсів, ефективне їх розміщення у просторі та часі. А для цього необхідно:

- стимулювати розвиток зовнішньоекономічних зв'язків;

- сформуванати і дотримуватися однакових правил гри для всіх суб'єктів ринку;

- скасувати обмеження у використанні іноземних новітніх технологій та досвіду в Україні.

Ефективність інвестиційної діяльності залежить від раціональності управління залученими коштами. Чим краще функціонують виробники, чим ефективніше використовують наявні активи, тим швидше матеріалізується прибуток, зростає його величина, а у загальнодержавних масштабах відбувається приріст ВВП, підвищується рівень соціальних стандартів. Результатом інтенсифікації інвестиційної діяльності є збагачення людей, покращення якості їх життя. При цьому варто пам'ятати, що інтенсифікація виробництва не є панацеєю від застійних явищ, вона обов'язково повинна супроводжуватися зростанням якості та асортименту продукції. Процес розширення впливу вітчизняних підприємств на внутрішньому та зовнішньому ринках дозволить сформуванати нові переваги у конкурентному середовищі, що є основним напрямком реалізації державної інноваційної політики.

Результат удосконалення інвестиційної політики повинен стимулювати розвиток процесів інтенсифікації виробничої складової економіки, підвищення рівня підприємницької активності. При цьому, основними цілями удосконалення інвестиційного середовища повинні стати:

- створення умов для появи ефективних власників;
- стимулювання процесів інтенсифікації підприємницької діяльності;
- удосконалення методів управління інвестиційним капіталом;
- пришвидшення процесів переливу коштів із однієї галузі економіки в іншу;

- формування ефекту економічної дифузії, коли розвиток однієї галузі тягне за собою інтенсифікацію інших;

- створення умов для швидкого розвитку пріоритетних галузей економіки;

- розвиток експортних можливостей країни;

- підвищення якості вітчизняної продукції та зростання рівня її конкурентоздатності на ринку;

- соціалізація економічної системи;

- збільшення величини ВВП;

- зростання сукупного попиту і ємності внутрішнього ринку;

- формування ефективних умов для трансформації заощаджень в інвестиції;

- підвищення рівня технологічності виробництва;

- формування нових типів виробництв за рахунок використання інновацій;

- зростання експортних можливостей України;

Сьогодні, як і раніше, найбільшу увагу інвесторів привертають такі галузі, як сільське господарство, переробна галузь, електроенергетика, автомобільна та авіаційна галузь. Однак в Україні так і не створені необхідні умови для притоку

інвестиційних ресурсів в економіку. Ще до сьогодні існує значна кількість факторів, які не стимулюють розвиток інвестиційного середовища [1, с. 41].

Серед них потрібно виділити такі:

1. Недосконала законодавча база. Цей фактор формує інформаційні перешкоди, бюрократизм та корупцію, що стримує бажання потенційних інвесторів залучати власний капітал в Україну. Окрім того, існує значна кількість законодавчих та нормативних актів, які регулюють інвестиційну діяльність, що ускладнює процеси ведення бізнесу і збільшує витрати із його супроводу. Валові витрати, ризики зростають, прибутки – зменшуються. Рівень ефективності інвестиційного бізнесу знижується.

2. Відсутність стабільності у системі державного регулювання економіки. Цей фактор унеможливує тривале ведення власної справи – інвестори бояться, що раптові зміни в управлінні економікою призведуть до втрати їх грошей. В умовах невизначеності лише державні гарантії стабільності системи управління можуть знизити ризики комерційної діяльності.

3. Неefективна фіскальна система. Одним із основних факторів, що стримує розвиток інвестицій, є наявність великої частки економіки, яка перебуває в тіні. Така система функціонування є незвичною та неприйнятною для іноземних інвесторів, що створює перепони для ефективного управління інвестиційними ресурсами.

4. Стагнаційна митна політика. В Україні потрібно створити умови для зняття митних обмежень щодо використання закордонних новітніх технологій, які можуть бути використані для підвищення рівня продуктивності праці та якості продукції.

5. Нерозвиненість кредитної системи. Новітня практика ведення бізнесу пов'язана з постійним пошуком ресурсів для розвитку власного бізнесу. Відсутність надійних систем формування, концентрації та збереження фінансових ресурсів відштовхує потенційних інвесторів, призводить до зменшення рівня ефективності виробничої діяльності. [2, с.71]

Усі ці фактори унеможливають інтенсифікацію інвестиційних процесів.

У сучасних умовах господарювання інвестиційна діяльність спричиняє відчутний вплив на макроекономічний розвиток країни. Вона призводить до структурних зрушень у економіці, активізації технічного прогресу, розширення економічного потенціалу, створення конкурентного середовища. Надходження тимчасово вільних грошових потоків, які знаходяться в руках інвесторів є основою для розвитку підприємств, економічного зростання регіону та країни в цілому.

Список використаних джерел:

1. Стефанів І.А. Напрямки удосконалення державної інвестиційної політики в Україні / І. Стефанів // Галицький економічний вісник. – №4(43). – 2016 - С. 38-43.
2. Тарасова О.В. Вплив держави на формування інвестиційно-інноваційного потенціалу економіки України / Тарасова О.В. // Економіка харчової промисловості. – № 1(25). 2014 - С. 66-71.